

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve:
egész évre 5 ft, félre 2 ft 50 kr.
negyed évre 1 ft 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Majd minden szombaton.
Egész számban kaphatók Weidinger N.
kinyitók. (Széchenyi-utca.)

SZERKESZTŐI IRODA:

Ó-pósta-utca 16-ik szám.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:

Egy öt hasznos példát sor egyezségi
megjelölésért 6 kr., 3-szor 5 kr.,
10-szer 4 kr. ártalán. — Minden
hirdetés után 30 kr. befizetés
kell. A nyitási díj 10 kr. 10 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

KIADÓ HIVATAL:

János-utca 8-ik szám.

Várjuk be a miniszteri határozatot!

Pécs szabad kir. város törvényhatóságának f. é. július hó 11-én a Nőthig- és Spitzer-féle házak megvétele ügyében hozott közgyűlési határozata ellen, a kisebbség részéről felelősséget jelentett be, azon okból, mert a közgyűlés szabályellenesen hivatalos össze, szabályellenesen alakult meg s a határozat is szabályellenesen hozott meg, a mennyiben a határozat határozat szükséges általános többség nem volt meg.

Ezen felelősséget írásba foglalva, többek aláírásával még július hó 25-én benyújtott.

Hittük, hogy legalább augusztus hóban felelősségünk a miniszteriumtól leérkezik s midőn a f. hó 30-ára összehívott közgyűlésről a meghívást 20-án megkaptuk, azon véleményben voltunk, miként a miniszteri határozat már leérkezett s a szerént az előbbi törvényellenes határozat megsemmisített, annak következtében tüzet ki a közgyűlés, a szabályrendeletek betartása mellett.

Megtudandók a miniszteri határozat tartalmát, elmentünk a városházára, hogy átolvassuk.

Síme mit tapasztaltunk? A felelősséget két hóig hevertették s csak folyó szeptember 23-án küldötték fel.

No már tisztelet, becstel, de az ily eljárás, ha véletlenségből történt is rosszalást, ha pedig vétkes hanyagságból, vagy éppen szándékos mulasztásból történt, akkor megrovást érdemel, sőt a gyanúsítás árnyékát veti elő!

Hát minő eljárás ez? Lehet-e, szabad-e rendszerető, lelkiismeretes, igaz nem járó hatóságnak ily vétkes hanyagságot, vagy szándékos mulasztást elkövetni, anélkül, hogy az ily eljárás gyanúsítás ne vonjon maga után!

Bizonyára nem!

A köztörvényhatósági testület azon részével szemben, mely a felelősséget benyújtotta, az ily eljárás nem egyéb, mint ignorálása azok tekintélyének.

kiket a város nagy közönségének bizalma városi képviselői mandattal ruházott fel.

A hatóság eljárásának mindig olyan kell lenni, mely által magához vonja a közbizalmat és kiérdemlje azt.

Ezt pedig csak úgy érheti el, ha minden cselekményében párt-teljesen nélkül: a jogos, igazságos és méltányos eljárás vezérli.

De meg a gyanu is feltűnt fejt az ily eljárás után s azt sziszegő szüntelenül, hogy valami csúny lappang a dologban.

Legyen azonban a hiba véletlen, könnyelműség kifolyása, vagy szándékosan követett el, már helye nem tithető; de mindenesetre megrovást érdemel s e mellett elvárható, hogy jövőben ne ismétlődjen.

Ezzel azonban még nem mondtunk el mindent, mit e tárgyról szólva, mondanunk kell. Majd adandó alkalommal, bővebben fogjuk ez ügyet szellőztetni.

Véleményünk szerint a közgyűlés mindaddig nem tárgyalhatja a szóban levő házak vétel-ügyét, míg csak a miniszteriumnál elintéztet nem nyer a felelősségek kérvénye.

Ugy látszik belátta a város-hatóság a hibát, melyet a múlt közgyűlésen a törvényhatóság majoritásának hozzájárulásával a törvényhatósági szabályrendeletek világos és szándékos megsértésével követett el s előbbi határozatát önmaga is semmibe tekintvén, most már a szabályrendeletek szigorú megtartásával, a kérdésben forgó házak megvételének tárgyalására, a közgyűlésnek kellő időben hívta össze. Csak hogy most is helytelenül, minthogy a felelősséget a miniszteriumnál még nem nyert elintéztet, — addig pedig ezen fontos ügyet tárgyalni a közgyűlésnek nem szabad, annál is inkább, mert ha a felelősségek hely adatik, a mire biztos kilátás van, úgy az újabb határozat, a mennyiben ilyen a könnyelműen gondolkodó többség hozzájárulásával megejtették, önmagában semmis lenne.

A három császár találkozásában részt nem vett hatalmak a legnagyobb bizalmatlansággal fordultak a Skiernewicében összeült uralkodók tanácsa elé. Azt hitték és hiszik még most is, hogy oly terveket szöttek ott, melyek csak a három hatalom érdekét szolgálják, és teljesen figyelmen kívül hagyják Európa többi hatalmait. Különösen a francia és angol közvéleményben észlelhető bizonyos aggodalmakból eredő nyugtalanság. Valószínűleg ebből kifolyólag határozta el Giers orosz birodalmi kanczellár, hogy jegyzeteket fog intézni a három császár találkozásában részt nem vett hatalmakhoz és megismerteti velük a találkozás célját. Lehetőségek, hogy Németország és Ausztria-Magyarország külügyminiszterei szintén értesítik arról illetékes közönséget.

Egy párisi lapnak távirják Bécsből, hogy az orosz császár rövid idő múlva Bécsben vizionozni fogja uralkodónk látogatását. A hírhez sok kétség fér, bár nincs benne sem-

Figyelmeztetjük tehát a bizottsági tagokat, hogy kissé gondolkozzanak a vétel felett, mert százezer forintból van szó.

A város szelítése ellen nekünk sincs kifogásunk, s ha a városház kibővítése okvetlenül szükséges, a mit mi azonban még jelenleg ilyennek nem tartunk, — úgy keressünk módot, hogy a vétel minél jutányosabban történjen meg, ne dobáljuk az ezereket oly könnyelműen.

Mindenek előtt várjuk be a miniszteri határozatot.

Az országgyűlési ünnepélyes megnyitása. Az országgyűlés f. hó 29-én déli 12 órakor nyitattik meg a király által a budapesti királyi palota nagytermében. Az ünnepélyes megnyitást szent mise előzi meg, melyet a király az udvari kápolna oratoriumában hallgat végig. A mise után a király a trónterembe indul az udvari főhivatalnokok, testőrkapitányok, egyházi méltóságok, miniszterek, zászlós urak és országgyűlési képviselők kíséretében. A király helyet foglalva a trónon, felteszi kalpagját és elolvassa a trónbeszédet, melynek végével felkel, leveszi kalpagját és terembe vonul.

A horvát választások befejezése. A horvátországi választások befejeztettek, kivéve a pótválasztásokat. Az eredmény a kormányra nézve — mint az előre látható volt — még kedvező, a mennyiben a kormány majdnem 70 szavazattal, tehát két harmadrész többséggel rendelkezik.

Külföldi szemle.

A három császár találkozásában részt nem vett hatalmak a legnagyobb bizalmatlansággal fordultak a Skiernewicében összeült uralkodók tanácsa elé. Azt hitték és hiszik még most is, hogy oly terveket szöttek ott, melyek csak a három hatalom érdekét szolgálják, és teljesen figyelmen kívül hagyják Európa többi hatalmait. Különösen a francia és angol közvéleményben észlelhető bizonyos aggodalmakból eredő nyugtalanság. Valószínűleg ebből kifolyólag határozta el Giers orosz birodalmi kanczellár, hogy jegyzeteket fog intézni a három császár találkozásában részt nem vett hatalmakhoz és megismerteti velük a találkozás célját. Lehetőségek, hogy Németország és Ausztria-Magyarország külügyminiszterei szintén értesítik arról illetékes közönséget.

lyekkel az ily megszólás életünket beszövi. Az asszony szorosan tartotta, elnyomta, áldozatul ejtette őt. Reggeltől estig perlekedtek, viszálykodtak és veszekedtek. Végre János minden áron szakítani akart vele. Valamennyi festményét eladta, pénzt kölcsönzött barátjaitól s ily módon 20,000 frankot hozott össze — még akkor kevés volt ismeretes — s a pénzt a bucsulevellel a kandallón hagyta. Ő pedig hozzám menekült. Délután három óra felé csöngetek. Ajtót nyitottam.

Egy nő ugrott nyakamba s nyomult mögöttem. Ő volt. János őt belépni látva, fölemelkedett. A borítékot Josephine a pénzzel együtt valóban előkelő mozdulattal dobta lábaihoz, miközben így szólt: — Itt van pénze. Nekem nem kell. Igen halvány volt és reszketett, bizonyára minden boldogságra el volt készülve. János is felhalványult a bosszusságtól és izgalomtól s talán tettelességekre is hajlandó volt.

— Mit akar ön? kérdezé.
— Nem akarom, — felelt ez, hogy velem mint utcazi leánnyal bánjanak. Ön kért, ön elvett engem; én nem kértm öntől semmit, tartson meg.
János lábával toppantott.
— Nem, ez nagyon sok! Ha azt hiszed, hogy...
— Légy nyugodt, János, hagyj engem cselekedni.

Josephinehez léptem s szeliden észre igyekeztem téríteni, minden indokot felhoztam, mi ily alkalmaknál kezünk ügyébe esik. Szótlanul hallgatott meg és mozdulatlanul, tekintete merev volt.
Látva, hogy a dolog nem fog jól végződni, az utolsó eszközözhöz folyamodtam. Így szóltam hozzá:

mi lehetetlen. A skiernewiczei összejövetel után alig képzelhető, mi célja lehetne a két monarchia találkozásának, jelentősebb cél nélkül pedig aligha teszi ki magát III. Sándor egy utazás esélyeinek, melyek az orosz császár nézve kiszámíthatatlannak.

Nagyban jellemzi korunkat a fejedelmek utazásának módja. Nemesak az orosz császár utazásánál lepi el katonaság a vasutonalakat, hanem Vilmos német császárt is szörnyen féltik. Midőn most Beurathba utazott, a vasutak állomás főnökei a leg-szigorubb utasításokat kaptak, hogy a császár biztonságára mindent megtegyenek. Az utakat, melyek átszelik a vasutonalat, csend- és rendőrség álltak el és senkit sem bocsátottak a vasutonal közelébe.

A helga hivatalos lap közölte a király által szentesített új iskola-törvényt a végrehajtási szabályzattal együtt. A kormány mindenféle csapat-összevonást eszközölt, hogy a törvény foganatosítása alkalmával netalán támadó zavargásokat elnyomják. Brüsszel környékére három gyalogezred rendeltetett. Brüsszelben a polgári őrséget katonasággal helyettesítették. — Ugyancsak Brüsszelben a polgármester falragasokron rendeletet tett közzé, melyben megtiltja a bűntetteket és gyülekezéseket. Egyszermind kijelenti, hogy az új iskola-törvénynek engedelmeskedni polgári kötelesség; a különböző álló községi választások törvényes eszközöket fognak nyújtani a törvény ellen való küzdelemre.

Kiállításunk legfőbb czikkei.

Ne állassuk magunkat, — az ipar terén épen nem versenyezhetünk a polgárusult népekkel s dacára, hogy az utóbbi egy-két tized alatt óriási haladást tettek a szép sikereket mutathatunk fel, a nyugat műveltség mellett még messzire el vagyunk maradvá.

Ez elmaradásunkért azonban nem mi vagyunk a hibásak és felelősek, folyóat őrségen állottunk. Védnünk kellett a nyugati civilizációját a keleti barbarizmus ellen. Megmaradt erőnk pedig különösen az utóbbi három században a nemzeti létért és nyelvtünkért való küzdelem emész-tette fel.

De mindamellett az ipar terén is, különösen néhány speciális ágban mutattunk némi haladást s ha ellenséges és mester-séges akadályokkal nem találkozunk lépten-nyomon, ma már kétségkívül e téren is versenyképesebbek vagyunk.

Mert a magyar nemzet gyors és könnyű fel fogásu, értelmes és fogékony nép, s a mire egész lélekkel rá adja magát, ott mindig eredményeket tud felmutatni, sőt kiváló erővé képes magát kiképezni.

Munkásaink a művelt és fejlett külföldön is keresettek és elismerésben részesülnek. Páris és Északamerikában úgy ki-

— Még mindig szeret téged, gyermekem, de családja meg akarja hazasítani s te felfogod...

Mindegy álomból ébredve kiáltott fel:
— Ah, ah, értem...
Majd hozzá fordulva, folytatá:
— Te... te... nőstini akarsz?

János elhatározottsággal felelt:
— Igen!
Josephine előre lépett.
— Ha megőstül, én megölöm magamat. Megértetél.

János vállat vonva viszonozá:
— Nem bánom, öld meg magad!
Josephine hörögve kiáltott föl:
— Te mondd azt? Ismételd.

Amaz ismételte:
— Öld meg, ha kedved van hozzá.
A leány holt halványan kiáltott fel ismét:

— Abban ne kételkedjél, kingrom az ablakon!

János felkaczagott, az ablakhoz lépett, megnyitotta s meghajította magát, mint oly valaki, ki nem akar előre menni:
— Itt az út!
Josephine pillanatig merev tekintettel szemlélte őt, azután mintegy ugrásra készlve, az ablak-párkányra ugrott s aztán eltűnt. Sohasem fogom feledni a benyomást, melyet a nyitott ablak gyakorolt reám, midőn abból az emberi testet leesni láttam, nagyknak tűnt fel előttem s tresnek, mit a világr. Visszariadtam s nem volt bátorságom odatekinteni.

mi János magán kívül volt, mozdulatlan. A szegény leánykát visszahozták, ndkét lábát kitörte. Sohasem fog többé járhatni.
Kedvese, önvádja miatt csaknem örülten és talán meghalva s halálból ismét magához vette őt s egybekelt vele.

tartásuk, ügyességük, mint becsületességük és szolidaritásuk mint munkásokként állítatnak fel.

De mind e káttűnő tulajdonságok dacára sok század mulasztását pár évtized alatt nem pótolhattuk, minden erőfeszítésünk dacára, ha csak nem akarjuk áltatni vagy tulbecsültetni magunkat, — ami mindenkéni, egyeseknél úgy, mint egész nemzeteknél nagy veszedelem és szerencsétlenség. — Még nem értük el a messze előttünk járó művelt nemzeteket.

De már nyomukban vagyunk, s lankadatlan friss erővel sietünk utánuk.

Ez legyen vigaszunk is és sarkantyunk. De van még egy más körülmény is, mi az ipar és kereskedelem terén való fejlődésünkne hatalmas emeltyűt fog szolgáltatni.

Ez azon ürvendetes körülmény, hogy közép-nemességünk, részben ipar, a vagyonbeli hanyatlás folytán, de részben a fejlődő és terjedő műveltség következtében már megszűnt a szoros értelemben vett polgári foglalkozások iránt előítélettel viseltetni s kezdi gyermekeit iparosokká és kereskedőkké nevelni.

E roppant tömeg értelmiséggel fogja gyarapítani és szaporítani iparosainkat és kereskedőinket, mi a haladást és fejlődést rohamosan siettetni fogja.

Nincs okunk tehát csüggedni és elszomorodni, a legjobb reménységgel lehetünk jövőnk iránt. De ma még az ipar terén — néhány speciális iparág kivételével — nagy fejlettséget nem, csak törekvést mutatunk be a művelt külföldről várt vendégeink előtt.

De annál fényesebb sikert várhatunk termény-kiállításunktól. Kivált ha termelőink teljesen felfogja a pillanat fontosságát és jelentőségét, nem veszik könnyűszen és kanygosan a dolgot, hanem megragadva a oedező alkalmat, igyekezni fognak Magyarország terménybeli gazdagságát és sokoldalúságát minden oldalról és minden irányban bemutatni.

Mert mi minden tekintetben rágalmozott ország és nép vagyunk. Ellenségeink számosak és kérelhetetlenek, kik mindent elkövetnek kisebbitésünkre és állami hitelünk aláadására.

Jól fel kell tehát az alkalmat használnunk, hogy a tömegesen várható külföldiek előtt országunk terménygazdagságát és kimeríthetlenségét lehetőleg minden irányban és minden oldalról bemutathassuk.

E tejjel-mézzel folyó haza, hála a gondviselésnek, mindennel gazdagon meg van áldva, de vannak speciális és különös terményeink, melyekben utolérve és csak itt-ott, de túlszárnyalva semmi ország által sem vagyunk.

A bor, a dohány, különféle gabunemek, gyapjú, len, kender, fa (épltet, műszer, donga stb.), mindenféle érczem,

Ez története, kedvesem.

Az est leszállt. A fiatal asszony diergette és haza akart menni. A cseléd a városka felé tolt a kocsi. A festő neje mellett haladt, a nélkül, hogy vele egy óra óta szót is váltott volna.

(Guy de Maupassant után francziából)

O. A.

Mily nagyszerű!

Minő haladás!

Vendégem érkezett.
Fővárosi, világlátott ember.
Beszél angolul, francziául, németül, spanyolul, olaszul, oroszul, törökül, görögül; velem azonban csak egy nyelven tud beszélni, mert én, mint ő szokta mondani, „stokk-ungár” vagyok.

Mi tagadás, igaz biz a!

Be kell vallanom, én csak egy nyelven: magyarul beszélek. Van ugyan még egy nyelv, a melyet kedvelek, ez azonban nem szalon-nyelv, de azért világ-nyelv, élnek vele a világ minden részében s ez a legjobb nyelv az én kedves urambátyám, Estyán bácsi szerint, — mert nem kell hozzá gramatika, csak ecet, olaj, kés, vella, no meg egy karaj kenyér. Mondjam?... Ne mondjam?... füstölt nyelvi!

Szó, ami szó, világlátott ember biz az én vendégem.

Büszke önértéssel gyújthatna a kornevilli hajóskapitány kedves áriájú kerin-gőjére: „Bejártam kétszer a világot!...” mert csakugyan bejárta kétszer a világot (Pécsen is volt már vagy kétszer), de hogy mindazonáltal nem gyűjt rá a kedves keringőre, ennek az az oka, hogy nem tar-

TÁRCA.

Nézem a csillagot...

Nézem a csillagot,
Mint reszket a fénye:
Mintha a fekete
Éjhomálytól félne! —
Az a korom éjféli,
De csak mindig meg:
Az a szép csillagot
Gyakran fűdi felbő...

Nézem a virágot,
Mily tűz és a kelyhe!
Gyöngyházmattól duzzad
Virradatra kelve.
S oly merészen bámul
A kiderült égre,
Mintha a közelgő
Fénykirályért égne!

Jön a nap, jön a nap;
Oh az el nem marad!
Előtte szalad egy
Tépett felhődarab. —
A kandi virágra
Sugárát szórja:
Es az alél, hervad: —
Égető a csókja!...

— Mosolygó szép virág!
Ragyogó szép csillag!
Nekem is boldogság
Virágai nyíltak;
Nekem is volt fényem
A fekete éjben:
Oly reszkető, bűvös,
Mint a tied épen!

S azok a virágok
Lehervadtak sorba!
Ártalmas volt a nap
Tűzes sugar-csókja; —
S a csillag ottan van,
Ott van még az égen:
Ah de gyéren látom:
Fölleg földi régen!!

Láttam én már...

Láttam én már beborulva az eget,
Egymást üzték rajt a sötét fellegek:
Ragyogónak, csillagosnak
Tetszett mégis énnekem: —
Ragyogó volt, csillagos volt
Akkor az én életem!

Sötétkéken ragyog alá most az ég,
S mezejében mennyi bűvös csillag ég! —
S olyan zordnak, fellegesnek
Tetszik mégis énnekem: —
Mikor olyan csillagatlan,
Borús az én életem!

Kövesdi.

A festő mintája.

(Folytatás és vége.)

János halkan így szólt:
— Kérlek hallgas.
Erre dühöngve felelt:
— Miért kívánod, hogy hallgassak.
— Elrontod reánk nézve a tájképet.
Most jelenet következett, a váratlan szemrehányások és rekriminációk csúf jelenete, mely könyvekkel végződött. Azután visszatértek. Engedte őt beszélni a nélkül, hogy ő csak egy szót is szólt volna, a pompás estétől fölemelve, s a sötéte-ok áradalma által a földre huzva érezte magát.

Három hóval később be volt hal-lóva ama láthatatlan kötelekektől, me-

gyűlölet stb. Ezekkel kell tehát különösen kiütnünk.

Mert a kiállítás egyik fő feladata az elienségeink által ellentét szőrt rágalmakat tényekkel megcáfolni, s a még mindig bizalmatlanok külföldi vállalkozási kedvét feléleszteni s megszilárdítani.

Afelől kell meggyőznünk a külföldi tőkepénzesít, hogy tőkéik elhelyezésére itt kedvező, hálás és minden tekintetben biztos talajt találhatnak.

Ez a meggyőződés, ha sikerülend azt felbresztünk, megnyitja forrását a külföldi tőkének, emancipálni fog bennünket a bécsi tőkepénzesek kiszivattyúzós rendszeréről, s nagyban hozzá járuland édes hazánk anyagi felvirágzásához.

Ezt kell jól megfontolnunk gazdánk-nak és termelőinknek, s ezért kell nekik is legalább is annyi buzgalom és lelkesedést tanúsítani a kiállítás iránt, mint a mennyit iparosaink részéről mindenütt örvendően tapasztalunk.

Kiállításunk sikere a legnagyobb nemzeti és közgazdasági érdek.

Balázs Sándor.

Az ifjúsági könyvtárak*)

Az újabb korból iskolai nevelés és oktatás egyik legjellegzetesebb vonása az a törekvés, hogy minden tanítványt ifjúsági rendelkezések könyvtárral, melyben megtalálhassa azon olvasmányokat, melyek egy részről tudományos, ismereti gyarapítására, más részről pedig esztétikai értékének csiszolására nyújtanak feldolgozható anyagot. Ezekhez járul még egy harmadik cél is, mely — morális szempontból indul ki — arra irányul, hogy az ifjúság erkölcsi és értelmi fejlettségéhez képest olyan szépirodalmi munkákat olvasson, melyekből józan életelveket, nemesebb eszméket és tiszta erkölcsöt tanulhasson. Tulajdonképpen ez utóbbi, vagyis az erkölcsi vonásoknak nemes irányban való fejlesztése a legfőbb célja az ifjúsági könyvtáraknak; mert — nem tekintve a felsőbb osztályok individuális törekvéseit, mely már lehetőleg önállóan is foglalkozik tudományos ismeretek megszerzésével — a legújabb tanterv „utastársa” szerint az egyes iskolai tantárgyakból oly bőven kell a tanulóknak nyújtani a szakismereteket, hogy magánzorgalomra, nem iskolai könyvek olvasására nem is igen lehet gondolni. Szóval: „ifjúsági” és nem pusztán csak „könyvtárak” szervezését vették célba azok, kik belátták annak szükségét, hogy a tanulóknak magán uton, helyesen és tapintatosan kiválogatott olvasmányokkal is kell hatni, mintegy kiegészítésre az iskolai tudományos oktatásnak.

Az iskolai nevelés két irányú ugyan, az egyrészt iskolai etika, melynek az a célja, hogy a tanulókat a helyes magatartás, a családi erkölcsi neveléssel párhuzamosan haladja; s ez eszközök egyikét éppen a jó irányú olvasmányokban keresi, melyeknek szaporítására könyvtárakat nyitott.

Igen sokan, gyakran és eleget beszéltek már arról, hogy mit, hogyan és mikor olvassanak a növedékek, hogy a szépirodalmi művek etikai szempontból is hasznukra válhassanak, s ne csak szórakoztató legyenek; s így a szaktanár, midőn az olvasásra nézve vezető utastást ad növedékeinek, a maga elvéig és tapasztalatai kibővítésére elég ideig és szakszerű cikkekkel találhat, melyek a nehéz feladat megoldásában segítségére lehetnek.

*) A „Székességhírvár és Vidék”-ből.

tozik az éneklőkész, hanem inkább a rímkész, az énekes, tesszem a seregélyekhez, melyeknek éneke hasonlít a torokbajos ember gargarizálásához, vagy a Brogle-féle konkolysztító rosta larmájához.

Ha esetleg nem sikerült a hasonlat, ne tessék kaczagni, mert tessék tudni: minden hasonlat sántikál, hát az enyém hogy ne sántikálna, hiszen magam is sántítok, mióta a korzón egy uszályos hölgy csuszató zsinórjában megbotlottam.

Denique a vasutról a sétatérre át a Szechenyi-térre érkezünk, ahol vendégem megpillantva a végítélet közelgését jelző vészterhes füstfellegeket, melyeket két rinocerusz termelt roszdás kátlán prtszkolt a levegőbe, azt hitte, hogy Toulounban vagy Nápolyban van, hogy itt a kolera! s azt füstölők oly elkéseredten, pedig hát csak — asfaltot ztak!

De hol is hagytam el?

Meg van!

Allunk, állunk s vendégem feszült figyelemmel, kiváló érdeklődéssel legelteti szemét a fő-tér dalás épületein s hosszas, ugynevezett művészi paúza után felkiált:

— Mily nagyszerű! Minő haladás!

— Meghiszem azt!

— Valóban megles!

— Hja bizon, városunk szemlétemást halad, lépten-nyomon találkoznak a kultura mindmennyi alkotásával.

— Persze, persze!

— Persze? Uram én nem értem önt.

Csak az imént hangoztatta, hogy: mily nagyszerű, minő haladás!... hát ezt nem városunkra értéte?

— Sajnos, de... ..

— De?

— Az Engel-ekre értettem, látva az ő hatalmas palotájukat.

— Ah! uram ez bizelgő lehet Eng-

Nekünk nem is lehet ezélünk ez alkalommal, hogy az ifjúságnak, vagy éppen a szaktanároknak utastást adjunk arra, hogy mit és hogyan olvassanak a tanuló; mert az ifjúságnak még nem való kezébe a hirtap, a tanárok pedig tudják a maguk kötelességét; hanem igenis egy, etikai szempontból megrovás alá eső jelenségre akarjuk felhívni azon szakemberek figyelmét, kiknek patronatusa alatt az ifjúsági könyvtárak állanak. E jelenséget a legtöbb iskola vezetője figyelmen kívül hagyta, s tapasztalásból indultunk ki, midőn ez ügyben tollhoz nyultunk, mert e sorok írója, mint egy gimnázium ifjúsági könyvtárának vezetője, szomorúan győződött meg arról, mily mélyet vihet be a tanuló közé e sajtóság körülmény figyelmen kívül hagyása.

Az ifj. könyvtárakat kezdetben, különösen 1850—1860. körül, közadakozások útján igyekeztek lelkes professorok megalapítani. A tanuló, ismerősei, nagylelkű tanítványok, az érdekeltek tanárok könyveket vagy kisebb-nagyobb összeget ajánlottak fel erre a célra s a sok kicsiből lassankint előállottak az ifjúsági könyvtárak, nem akarjuk részletezni azt a quodlibet-et, mely e könyvtárakban található, mert ki-kij tudja, hogy „az ajándék lónak nem nézik a fogát,” de nem hagyható szó nélkül az a könyveltség a vezető tanár részéről, mely mindenféle könyvet elfogad ajándékban, csak hogy a szám gyarapodjék. Vannak jó lelki adakozók, kik hiúságnak legyezgetését látják abban, ha az iskolai „értesítő” megemlíti arról, hogy hány könyvet gyarapítottak az ifjúsági könyvtár; s hogy ebből vágyuk teljesüljön, összeszednek mindenféle regényt, elbeszélést, tolyóiratot stb., melyeket ők maguk sem sokra becsülnék, s hogy mégis valaki hasznukat vegye, odaadják azokat ajándékba valamely iskola könyvtárának. A tanuló még nyilvánosan is szépen megköszöni a nagylelkűséget s vizik magukkal hónak alatt haza a titkos mérget, köztve, az olvasás útján fog lelkük megromlására dolgozni.

Igy áll be lassankint az a stádium, hogy a sok felől összehordott könyvtár valóságos erkölcsi szemétdombbá válik, mert a serdülő ifjaknak szánt könyvek közt ott ékeskedik Ponson du Terrail, Paul de Kock, Zola és más hasonló szellemű és irányú írónak egész halmaz munkája, többnyire a hetvenes évek pikáns tartalma és obscenus regényei. S mi történik velük? az ifjúság mohón olvassa azokat, még a tanulás elhanyagolásával is, szívja be a maszlag bűzt, mert ebben senki sem korlátozza.

Ime az abnormis jelenség. Tessék következtetni belőle, vagy összehasonlítani vele azt a törekvést, mely Hoffmann és Schmidt Kristófot, Kampet és egyéb moraliter szép munkákat igyekezik a tanuló kezébe adni.

Arról meg vagyunk győződve, hogy a pénzbeli adományokon jó könyveket vesznek, de már abba nem szabad a lelkiismeret furdalása nélkül belenyugodni, hogy a romlásra vezető olvasmányoknak tűzbevetés helyett mi nyitunk ajtót. Meg kell ezeket rostálni azonnal, kihányani a konkolyt; az ajándék lónak pedig ezentul nézzük meg a fogát!

Dr. Ethikus.

Tanügy.

Csudabogár!

Ha valamelyik városi irnokot főispánná neveznek ki s mindazonáltal megmaradna a városnál továbbra is irnoknak, hát bizon ez szörnyen furcsa lenne, akárcsak a Bukovai

lőre, a kiket én is tisztetek, becsülök; de ráam mint pécsi polgárra legkevésbé. Azt hiszi ön, hogy Pécs haladása nem feltűnő, nem meglepő, nem nagyszerű?... Csalódik!... Jöjjön velem s én meggyőzőm önt. De kérem vigyázzon, ki ne törje a nyakát a trottoirra-on.

Elmentünk a P-étebeba s megmutattam vendégemnek az egykori rozoga, légfertőztető, kétféle sasos katonakórház helyén büszkélkedő — gyönyörű állandó színházat, mely vetekedik a budapesti népszínházzal.

— Bámuljon uram!

Este, midőn a Másfél Miklós által írott „Zsanda” című szenzációs darabba elvittem, belül is meglátva a remek épületet — elragadtatással beszélt róla.

Elvezettem a „Pécsi Múzeum”-ba is. Megmutattam Pécs ritkaságait. Legnagyobb feltűnést keltett a hétfejtű csirke, melyet x. ur egy helybeli vendéglőben a fött — lágytájában a talált. — Nem kevésbé feltűnt ama borszesben lévő víz szörny, melyet a hálteren levő viztartóból fogtak ki. A laikusok azt mondják rá, hogy vízi borja s hogy hazája, az az éjszaki jeges tenger, hanem Pécs — a viztartókban él, gyakran a konyha-kannákban is található. De hogy el ne feledjem! Egy gyönyörű bambusz nád sál is magára vonta vendégem figyelmét. Ez a minapi esőzések után termett városunk valamelyik utcájában összegyűlt letett vízben. Óriási példány!

Innen elmentünk a „Mecsek-Egy-le”-be. Ez városunk egyesületeinek legvirágzóbbika. Tökeje a „Pécsi krajczáros pénzintézet”-be van elhelyezve. Célja szépitni! Vasár- és ünnepnapokon lámpásokkal díszíteti fel a Mecsekben lévő fákát s a lapisi sikon bengáli tűzfény s tarackozás mellett, Jónás és Lóhr Vili személyes

absztrahálja a tizenhárom napos fegyvergyakorlatok alatt, a mikor ő mint földesúr, közember lévén, parádés kocsi-suk alattalójává vált, minthogy a kocsi-ormesteri rangot viselt katonaként: mert az irnok az ő körülményeinekben alárendeltje a fő- és aljegyző uraknak, de azért mégis nagyobb ur ezen tisztas urak-nál, mert ő — főispán!

Ehhez a furá állapotához hasonló a mi iskolázottak egy újabb intézkedése.

Schneider István, mint osztálytanító működik a belvárosi elemi iskolánál, de azért igazgatója egyszerűsége egy magasabb tanítványnak, t. i. a polgárlányi iskolának.

Schneider István szerint nagyobb ur, mint a saját igazgatója!

Ha nem is abszurdum, a mennyiben tényleg csakugyan így áll a dolog: legalább is — furcsa!

Denique Sch. most már direktorság nélkül nem élhet meg, mint az a csibuk török, bor nélkül, a melyik egyszerűen már megizelt a hely levét. S mint ilyen, a tanfelügyelő-sógorral mehet iskolákat látogatni, — saját osztályában pedig elég, ha egy népisikola hatodik osztály tanuló tanít, mint ez a múlt évben, mikor helyettes igazgatói uralkodásának első évében élt, többször megtörtént — a tanfelügyelő igazgatójának kiváló érdemében. Elég aztán a harmadik osztályt egy kisse kikendőzni valamelyes tudományról s át küldeni a negyedik osztályba, — hadd boldoguljon vele az ott működő tanító. Ha a negyedik osztály nem képes megfelelni a kívánalmaknak, akkor könnyen neki lehet rontani a „staniczi újság”-ban, megmondván: „A negyedik osztályra sok a panasz!”

Hm, hm — ja, ja!...

A helyett, hogy egyik-másik igazgató-tanító tiszteltet volna meg az állással, a bud. külvárosban van kettő, a kik közel vannak a polgári leányiskolához), — a belvárosi elemi iskola harmadik osztályában működő tanító helyezett ig a g a t o l o l y intézte, melynek szervezetről, az ott tanított tárgyakról vajmi kevés képzettsége s minőségnyve van.

Csak egy körülmény képesíti Schneider István tanító urat újabbán elfoglalt állására, s ez az, hogy a tanfelügyelő — sógora:

E helytelen intézkedésen okvetlen változtatni kell!

Leeg-e e soroknak üdvös eredménye? ... az már más kérdés; annyi azonban bizonyos, Schneider daczára, hogy igazam van, mégis fel fog bűszüllni s önépítésre mártva vastag fogású tollát, ir egy hosszú huszár-miatyánkhöz hasonló cikket, melylyel engem a közvélemény előtt — óh fájdalom! — örök kárhózatár átkoz el.

Készen vagyok rá!

Argus.

Néhány szó a falusi iskolázásokról.

„Küldözköznék szoros igazságot szólni és tenni, — bár ezem végig is kedvelem; de nem engedhetem kötelességem.”

Kölcsey Ferenc.

Nem irói viselkedés, sem semmiféle érdek, hanem igenis a — ezéljára nézve oly magasztos — tanügyi iránti rokonszenvem az, mi engem most arra késztet, hogy — koszorús költőnk fentidézett jetes szavaitól ösztönözve — tollat fogjak, s ha nem is hüen, legalább árnyalatban cseletem azon fekete foltokat, melyek a falusi iskolázás ügyén végig húzódnak, szólaui akarván a falusi iskolázásokról.

közreműködésével, nagy — balletteket rendez. Továbbá Pécs gyönyörű hegyvidékeket újait szövegekkel borítja be, a pihenő s kirándulási helyekre narancs- és citrom-fákat, lotus és rododendronokat ültet, szóval — szépit!

Most pedig tekintünk be az „Irók és művészek” körébe. Eppen jókor! Most tartják az évi díszgyűlést. Titkár bejelenti, miszerint végre-valahára megkezdett Pécs sz. kir. város monográfiája. Következett a napirend fő tárgya, a Gömböcz-féle pályázat kihirdetése. Pályázat tüzetett ki a sertes-telep megnyitására, vagy becsukására (nem emlékezem rá biztosan) elszavalandó ódára, melynek „Óh! Starcevic”-cel kell okvetlen kezdődni. Pályadíj: száz darab... ..

A beérkezett 99 mű közül a 7-ik számúnak ítéltetett oda a jutalom, mely két féle nyelven: magyarul és nemetül (mert nem horvátul is?) íratott, ezen kívül még is van zenésítve. A jelítség levélke felbontatván, kintt, hogy a pályanyertes mű szerzője ugyan az, a ki a híres „Kun László” című nagy-szabású operájával a fűzfabarkás bodasipert nyerte el. Sokkal ismertebb név, mintsem hogy megemlékezésre szorulna. Eljen!

— Nos mit szől mindehhez uram?

— Nagyszerű!

— Vagy elvezessem az egyetemre?...

Megmutattam a decentralizált kuria impozáns palotáját, melyben az összes bíróságok székelnek?... Vagy elkísérem a tettyei klimatikus gyógyfürdőbe?... az athleta-klubba?... a vasfürdői állat-kertbe?

— Elég! Elég Uram!

— Ugy-e hogy elég?

— Oh mily nagyszerű! Minő haladás!

Szunyog.

Iskolázók! Olyan intézmény ez a falusi iskolákra nézve, melyre — ha kisse behatóbban vizsgáljuk — nyugodt lélekkel reá üthetjük a célszerűtlenség bélyegét.

Kikből állna faluhelyen az iskolázók, ha nem az eke embereiből, kik annyit értenek a reájuk ruházott hivatáshoz, „mint tyúk az ábécéhez.” Nemhogy elősegítsék a tanítót terhes munkájának sikerében; de többé-kevésbé hátramozdított a népevelés nagy munkájában. — Nem célozom ezáltal először a falusi iskolázók jogait és kötelességeit, hanem igenis, hogy a falusi iskolázók miként felel meg kötelességeiknek.

Az iskolázók kötelessége — a többek közt — az is, hogy hetenkint egy-egy tagja által meglátogassa az iskolát; „szigorúan felügyel a tanításra és az iskolai törvények pontos végrehajtására.” No neked felügyelet! no neked falusi iskolázók! Ugyan mondd meg miféle fán teremnek azok az „iskolai törvények”? De hisz! nem is igen török ám rajt a fejtek. Az iskolázókat? „Mit vesződjönök ők ezzel!” Elvértve vannak ugyan helyek, hol az iskolázók nagy huzógóságot fejt ki az iskolázókatásban, de hogy aztán abban van-e közönet, álljanak itt a következők: Néhány évvel ezelőtt Zalamegyében G...n voltam segédtanító, hol egy alkalommal — előadás közben — betoppam hozzá egy iskolázási tag. Zsirus kalapját letesz asztalomra s tudományos arcot vágva, sétálgat felebb-alább, egyszer csak hozzám jön, oldalba lök és kérdi: „Tanító úr! van-e bagó a pipájában?” — Egy más alkalommal az iskolázók egy másik tagja jön be, én épen az ujjancokkal a számológépnél voltam elfoglalva. Ez kisse tudós ember lévén, behatóbban vizsgálta működésemet. Végig méri szemével a számológépet s mondja: „Minek van ez a jácezek étt az iskolába?” Ez nem kért bagót, hanem odafordul a tanulókhöz s nagy bölcsen azt mondja: „Gyerekek csak jó tanulókat!” s ezzel elment. Másnap azt beszéltek az egész faluban, hogy én a tanulókkal csak játszottam az iskolában. No már aztán köszönöm szépen az iskolázók ilyen-éteki működését! Vagy tán csak velem történt ez meg?! Másutt is fordulnak elő ilyen és hasonló esetek. — Volt alkalom tapasztalni azt is, hogy midőn az iskolára különféle tanszerek bevásárlása vált szükségessé, az iskolázók volt az, ki el-lenezte azt, mondván: „Ha mink megtudtunk tanítani, ezek a gyerekek is megtun-nak, nem lösz belőlük se pap, se mestor.”

— De kérdem: nem-e tudna bármelyik tanítótársam is felhozni ilyen és ehez hasonló eseteket a falusi iskolázók működésének köréből? — Én csak rövid 6 éve, hogy a tanítói pályán működöm s sajnos már is ennyit kelle tapasztalom, mennyit tapasztalhattak hát évtizedek óta működő kartársaim, mennyi mindent hozhatnának fel ők a falusi iskolázók célszerűtlensége! — sőt káros hatásának beigazolására! Érezik annak célszerűtlenségét így a felekezeti, mint a községi iskolák tanítói, ez utóbbiak még inkább, mert még az előlki székes is szántó-vető ember ül, ki annyit ért tisztéhez, mint hajdu a harangöntéshez.

A falusi iskolázók nem egyéb, mint folt a népevelés ügyét illetőleg, mely folt kiradirozásra vár. De csak „v.á.r.” Tehát ti is szegény falusi tanítók! csak várja-várjátok! A viszontlatásra!

Somssich Sándor néptanító.

Levelezés.

Szerajevó, 1884. szept. 23-án.

Kórody János Siklósról 10 tagból álló zenekarával a bosnyák fővárosban vendég-szerelap és Neusiedler Károly ujonan épült és izlással berendezett „Az osztrák császárhoz” címzett nagy vendéglőben tartja előadásait.

Kórody zenekara nemcsak hogy dícső-ségére válik hazai cigány zenekaraink, sőt az itteni igen vegyes nemzetiségű közönségnek is annyira kiérdemelte megelé-gedését és pártfogását, hogy az eddigi négy előadásán Szerajevó legkiválóbb közönsége oly számmal volt képviselve, hogy az épen nem kis terjedelmű élt-terem zsúfolásig megtelt.

A zenekar 14 napig szándékozik itt időzni.

* * *

Az idei sorozás Szerajevó város területén tegnap szept. 22-én a legnagyobb rendben és minden akadály nélkül tartott meg; a 150-ik sorszámmal a contingens el-erétvén, a 25 besorozott ujjonez közül:

15 mohamedán,

5 görög kath.

2 római és

3 zsidó vallású.

X.

Törvényszéki csarnok.

Előadott polg. ügyek.

Vésy Rezső tiszki bíró által. Weibl Mihály — Hauh György ellen tulajdonjog iránt. Greiner Mór — Varga Ádám és József ellen tulajdonjog iránt.

Felelvitelti ügyek.

Cziglányi Béla tiszki bíró által. Ezept. 25. Pakuzsi Péter, Duna Istváné, Hauser Konrád Sieber József, Kersztos Orszo s t., Simon György, Haasz János és neje, Marinovics János, Kis Péter János, Özv. János és társa, Valovics Antal, Rauber Mária, Lang Bernát és

neje, Kis Varga József, Kis Juli és tsa, Althausér Mihály, Gyenis Sándor, Lukács József, Walter Ignác és neje és Krézer József ellen becs. ártás iránt. Kis Pál, Zakariás Antal, Mátyás András, ifj. Kreth Konrád, Horsch József, ifj. Kis Jánosné, Sabán János, Biró József, Brém Ferenc és társai ellen k. t. ártás iránt. Schubert Károly elleni hatóság elleni kihágás.

Külömfélék.

— Küszöbön lévén az utolsó évnegyed, felhívjuk tisztelettel olvasóinkat az előfizetés megújítása iránt s ezzel kapcsolatosan felkérjük hátulalkosainkat is, legyenek szivesek hátulalkaikat mihamarabb beküldeni, hogy a lap amugy is nagy áldozattal járó folytatásos megjelenítése akadályokba ne ütközzék. A kik lapunkat nem kívánják tovább jártni, sziveskedjenek visszaküldeni.

— József főherceg Pécsen. Öfensege a helyben összpontosított honvéd csapatok nagygyakorlatai felett szemlét tartandó, szerdán d. u. a 1/2 6 órai vonattal érkezett városunk falai közé. A vasuti állomásnál Perczel Miklós főispán, Aiding János polgármester, dr. Dulánszky Nándor megyés püspök, Paxy honvéd ezredes, Laky lovassági alezredes és nagyszámú notabilitás várt. Öfensegével vannak szeretett fia: József és László hercegek, előbbi már szerencsésülte látogatásával egy ízben városunkat. Zelesny meg is örökölte abban a jelenetben, a mint kün a hadgyakorlaton elűtötte az ágyút. A magas vendégek püspök öngyméltóságánál vannak szállva. Másnap kora reggel szemlét tartott öfensege a Misen körüli hadgyakorlat felett, mely a legnagyobb megelégedésével folyt le. Pénteken ismét szemlét tartott. Többszö-rösen oda nyilatkozott, hogy a honvédség képzettsége nem csak kielégítő, de megleső is s csak egy hiba mutatkozik, hogy a törzs-tisztektől az utolsó arany portepég nagy részben nemetül s horvátul beszélnek. — No már ez csakugyan sajnos!

— Kossuth Lajos születésnapja.

Hazánk nagy fia f. hó 22-én ünnepelte életének 82-ik évforduló napját. — Megáll a szántóvető a barázdák előtt, kiereszti kezéből az eke szarvát, megtörli ingujjával a homlokát, és el-elgondolkodik. Nines piros betűvel beírva e nap a kalendariumba. Hétköznap van, a verejtékes munka napja és mégis nagy ünnepe ez a magyar embernek. Millió ajakról száll az ima a délre húzóód vándormadárall abba a csön-des turini zugba, hogy megcsigaja neki: hazánk nagy fiát, ki lángszavával egykor felrázta a szunyádó nemzetet — a Mindenhátó sokáig, az emberi kor legszélsőbb határáig éltesse!

— Tóth Kálmán emléke. Baja városa f. hó 21-én kegyeletos ünneppel ült.

Nagy fiának, Tóth Kálmánnak a költő-nek tiszteletére emléktáblával jelölték meg azon házat, melyben a magyar lyrai költészet e kimagasló alakjának bölcsője ringott. Ez ünneppel reánk, pécsiekre is kegyelettel bír. Ugyanis a nagy költő Pécsen végzte gymnasiumi tanulmányait. Ezután a sz. Benedek-rend panonhalmi kolostorába lépett; azonban a szerzetesi élet folytatásáról csakhamar lemondott s ismét Pécsre jött a jogot tanulni. Itt ismerkedett meg Petőfi költeményeivel, melyeknek hatása alatt maga is irogatni kezdett. A jobbágyság eltörlésének hírére dalt írt, a szabad magyar jobbágy dalát, majd Petőfi „Nemzeti dal”-ának hatása alatt „A pécsi főrealtanodai ifjúság örömdalá”-t, melyben ők is esküsznek a kitűzött lobogóra, hogy a hazát védeni fogják, ha vész fenyegeti. Költői szárnypróbálgatásainak egész kis gyűjteményeit becsajította közre Pécsen, nem minden jele nélkül már akkor a költői hivatásnak. Áldott a föld, mely szüli és nagyraemlíti a jókat és jeleseket, mert ha nagyra becsüli: kebléből fognak is mindig tamadni jók és jelesek.

— Szenzációs eset. Özv. O. J.

üggyévé, a legintelligensbb körökben köz-tisztelet s szeretetben álló urnó, a hét derek-nak meglötte magát. A rémes hír a titokzatos-ság fátyolába burkolva villámgyorsasággal járta be a város minden zegé-zugát. Mint értesültünk, a lövés nem halálos. A hirtelen alkalmazott orvosi segély kitérgette O.-nét a halál jégkarjaitól. Küllén okáról különféle verziók keringenek. Állítólag mintegy 30,000 frtnyi kölcsönadott pénze veszett el. Ezen nagy károsadás elméjében zavarta meg s beszámíthatlan állapotban követte el az öngyilkos kísérletet. Azt is mondják, hogy gyógyíthatatlan betegségben szenvedn, esett az öngyilkosság örvényébe. A valódi okot talán a jövő kideríti, lehet azonban az is, hogy örök rejtély marad.

— Az áldozat. A hét elején értesítettek benntünk, hogy Brenner Alajos, volt pécsi joghallgató, Budapestben, a lipót-mezi tébolydában meghalt s hlt tetemei pénteken tetették örök nyugalomra. Olvasóink valószínűleg még élénken emlékeznek a szerencsétlen fiatal emberre s ama odiosus körülményekre, melyek a pécsi akadémiai életre, különösen egyik-másik tanfűrő működésére árnyat, a szerencsétlen fiura s családjára gyász vetettek.

Brenner a vaskalap áldozata! A legszomorubb az a dologban, hogy megheiusult szegény özvegy anyjának reménye, melyet iránta táplált; elveszett örökre, az a sok, sok költség, melyet az özvegy véres verejtékekkel szerzett s fia kiképeztesére fordított, azon hitben, hogy majdan kárpótoltatni fog. Ily csalódás sok egy-éző kebelnek!

— *Sic itur ad astra!* Kasza Gy. József, IV. éves theológus, saját alá rendezte, a lapokban szétszórtan megjelent költeményeit s előfizetési felhívást bocsátott ki rájuk. A fiatal költőnek lapunkban is jelentek meg sikerült költeményei s ekkép ismerve tehetségét, irodalmi működését, mely szép jövőre enged következtetni, a legmelegebben ajánljuk a műpártoló közönség szíves figyelmébe, becses pártfogásába.

— *Alapító-tag. Vasvári Vasváry* György pécsi kereskedő, a pécsi kereskedelmi önképző és betegsegélyző egyület alapító-tagjai közé lépett 100 frt lefizetése mellett.

— *Adományok. A baranyamegyei* gazdasági egyesület szemle- költségeire Majláth Györgyné 5 nagyméltóságú utólagosan 20 frtot volt kegyes adományozni. A nemes tett önmagában lel jutalmát, de egyuttal fogadja a kegyes adakozó az egyesület részéről is a legmélyebb köszönetet.

— *Közgyűlés. Pécs szabad királyi* város közgyűlése az a. h. 30-án (kedden) a városház nagytermében rendes közgyűlést tart.

— *Pécs-baranyai kör Budapest.* Mint a „P.”-t értesítik, a Budapesti tartózkodó baranyamegyei egy „Pécs-Baranyai Kör”-t szándékoznak alakítani. Az alakulása kibocsátott gyűjtő-ívet a tudományos és műgyegetemről eddig már 40 tag irta alá. — A körnek nemcsak egyetemi hallgatók, hanem minden tisztességes pécsi és baranyai ember tagja lehet. Pécs és Baranya összes lapjait járni fogják; minden tag szállóléteiről értesítők lesznek. Baranyamegye egyes pontjairól, (minők Pécs, Mohács, Gyűd, Hárhany, Siklós, Abaliget, Pécsvárad stb.) bálakat, kirándulásokat fognek rendezni. Az alakuló gyűlés október 1-én lesz.

— *Kéményseprési-kerületek. A rend-*észeti bizottság legutóbb tartott ülésén a kéményseprő-szabályrendelet tárgyalatán, elhatározatott, hogy a köztisztaság érdekében és a tűzveszélyek könnyebb elkerülése céljából a város 3 kéményseprő kerületre osztatik fel s egy szűkebb körli bizottság küldetett ki, mely a tervezett új beosztás határait megállapítja.

— *Villam a betörések ellen. Amis-*kelezi távirat-főnök egy érdekes villam-készülékkel talált fel, melynek az a célja, hogy vészjelzőül szolgáljon a napjainkban már rendes kenyérkeresetté vált betörések ellen. Alakalmazható a kapura, szobajátókra, sőt az ablaktáblákra is. Felállítól legközelebb Pécsen fogja bemutatni villamos készülékét s hallomások szerint egy pécsi vállalkozónak szándékozik szabadalmaztatni találmányát eladni.

— *Furcsa levél. A Mária-utca* egyik nagyuri lakának házmestere, egy fekete pécsettől lezárt vaskos levelet hagyott ezellája asztalán s azzal bucsut véve a kaputól. — távozott s vissza se is jött többé. Szentelt megvauva az élet tengeriny kerszeit, véget vetett életének. Dehogyan vetett! A levelet felbontották, hát abból egy tucatszár való zálogszédula hullott ki, majd a következő sorokat tartalmazó lap: „Az ifjúrak ruháit zálogházba tettem s az ekkép nyert összeggel Amerikába költöztem; ne keressetek, mert bizony Isten a tengerbe vetem magamat.” — Az esetről jelentés tétetett a rendőrségnél.

— *Akadémiai élet. Jogakadémia*nk „Olvasókör”-e f. h. 22-én tartotta alakuló közgyűlését. A tisztikar következőleg alakult meg: elnök: Jobst Béla; alelnök: Rónák Kálmán; főjegyző: Korsós Elemér; aljegyző: Tallán Andor; pénztárnok: Koszits Ákos; könyvtárnok: Reeh György; háznagy Bernáth Béla. Bizottsági tagok: Feiler Mihály, Haksch Lajos, Kál Elek, Krigl Imre, Lantos Ferenc, Lösch Antal, Prinz Jenő, Sonnewend Frigyes, Tukacs Fábri és Vrutay János.

— A pécsi jogakadémia „Segélyző egyesülete” f. h. 23-án tartotta meg alakulását követő eredményével: elnök: Vrutay János; alelnök: Rónák Kálmán; főjegyző: Koszits Ákos; aljegyző: Prinz Jenő; pénztárnok: Tallán Andor; ellenőr: Kletzár Lajos; levéltárnok: Sonnewend Frigyes. Bizottsági tagok: Tukacs Fábri, Reeh György, Lösch Antal, Gócs Antal.

— *„Önképző-kör.” A főgimnáziumi* ifjúság önképző-körének tisztikara, az 1884/5-iki tanévre következőleg alakult meg: f. Verbóczy István tanár örökös elnökléte alatt alelnökök: Rásky Béla, VIII. oszt. tan., főjegyzőnek: Szinkovich Károly VIII. oszt. tan., I. aljegyzőnek: Csutorás Ferenc VIII. oszt. tan., titkárnak: Schmidt Antal VIII. oszt. tan., pénztárnoknak: Angyal Béla VIII. oszt. tan., rendtartónak: Jilly Győző VIII. oszt. tan., II. aljegyzőnek: Rupp Lajos VII. oszt. tan., III. aljegyzőnek: Taisz Károly VII. oszt. tan., I. segéd-titkárnak: Klie Lajos VII. oszt. tan., II. segéd-titkárnak: Nendvich Andor VII. oszt. tan., ellenőrnek: Obetko Dezső VII. oszt. tanuló.

— *Hymen. Páris Vilmos Dombó-*váron eljegyezte Felső-Eőri Franciscs Elvira kisasszonyt. — Legyenek boldogok! — *A halászatnak eredeti módját* találta ki egy angol. Druidhall Loanon-nak hívják a jó urat, a ki nagy kedvelője a halaknak; de nem lévén halászati engedélye, 40 libát használt fel arra, hogy

magát hallal ellássa. Mindenik libának a lábára egy horog volt kötve. A 40 liba felett 2 subancz örködött. Ha valamelyik hal horogra akadt, a liba önkénytelenül a part felé menekült, hol természetesen megszabadították terhéltől. Itt aztán ujjab csalétekek látták el a horgot, és a halászó liba vigan uszált tovább.

— *Felhívás. Mindazok, kiknek jó* zongora, hegedű, gordonka, vagy bármely hangszertanára s a zene bármely szakát előadó tanítóra szültségük van: szíveskedjenek a „Zenetanárok orsz. egyesülete” elnökségéhez (Ferenzielek-bazárja I. em. f. v. iparosok köre) fordulni, mely a legkészségesebben ajánl olyanokat.

Irodalom.

Előfizetési felhívás.

Ismeretlenül bár, mindazonáltal biztató reménnyel lépek a nyilvánosság terére. — Vannak a természetnek szebbnél-szebb illatosbún-illatosbún virágai, melyek tán tarkáló mezők, avagy gondos kezek által rendezett parkok díszei; melyeknek noha jóval műgöttük áll a szerény ibolyáska, de tán azért ez sem megvetendő; azoknak bájai akaratlannal is szemünkbe ötlének, varázuk lebilincsel: ez egy felcső bokr csöndjébe vonulva, önmagad alázattal inétt küldi illatát a természet ujjá Alkotó-jához . . .

A jelen füzet nagyobb részt immár napvilágot látott költemény gyűjteménye. — Becsük minő? Érdemesek valának-e arra, hogy koszoruba fontam őket? s így egyúlvé fűzve nyujtanak-e egy harmonikus, kedvezőleg hangoló egészet? — mindezen kérdések megoldását a nagyérdemű közönség pártatlan ítéletére bízom. Részemről a mennyiben szerény tehetségem s a körül-mények engedik, minél élvezhetőbbé tenni a gyűjteményt, vala legfőbb óhajom.

A füzet, mit első sorban kell vala említenem, csak az esetben jelenhetik meg, ha — t. i. elegendő számu előfizető jelentkezővén — a nagyérdemű közönség részéről kellő pártfogolásban részesülend.

A mi magát a mű kiállítását illeti, csinos 16-od réti alakban, finom velin papíron fog megjelenni. Fűtött példány ára 1 frt, diszpeldány 1 frt 50 kr.

Az előfizetési íveket okt. h. 15-ikéig kérem saját címzemre (Pécs, papnövelőház) megküldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt magamnak minél előbb kellő tájékozást szerezhessenek. — Gyűjtőknek 8 előfizető után egy tiszteletpeldányul kedveskedem.

Magamat a nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlván, maradtam Pécsen, 1884. szept. 27-én

hazafiai tisztelettel
Kasza Gy. József,
IV. éves hittanhallgató.

— *Bírói függetlenség.* E cím alatt egy szelendus rőpirat jelent meg e napokban Justusfól. Az álnév alá rejtőzött szerző fölvetett tárgyat, a bírói függetlenséget, kimerítő részletességgel, tudományos készültséggel, vonzó modorban és megkapó irányúl fejtegette s a szór szoros értelmében élvezetes olvasmányt nyújt. Igén érdekesen esetelet szerző a bírói hatalom gyakorlatáról szóló 1869. IV. törvényekik megalkotása előtti igazságszűgyi állapotunkat; és egész elragadtatással beszél azon törvényekikről. „Magasatos öröm, — így szól — nemes büszkeség feszíti lelkünket az ezen törvényekikben befejeztetett fűnség elvek hallatára. E törvényvel beletűntünk a művelt államok sorába. E törvény azon alap, a melyen az igazság erős várát fölépíthetjük.” — Aztán összehasonlítja szerző a multat és az akkori jelent az új törvény által jövél, a melynek megragadó képét nyújtja. Szívünk hevesebben dobog és valódi lelkesedés fog el, a midőn a szerző által igazított hűvel rajzolt szép jövél olvasunk. De hajh, csakhamar elollobb lelkéültségünk lángja, s előttünk áll a költőien ridog való siralmas mezeiben. A bírói hatalom gyakorlatáról szóló törvény megalkotása óta 12 év telt el. Vajon teljesültek-e legszebb reményeink? Igazságszolgáltatásunk egy kulturp jogállami igényeinek, igazságszűgyi politikának, a haza jól felgott igényeinek és a haladás követelményeinek megfelelnek-e? És valóban megvan-e az annyira óhajtott bírói függetlenség? És szerző itölőszéket tart. Rendkívül érdekes ezen itölőszék, mely előtt Themis istenasszony haragított lángoló szemekkel beszél a mai igazságszűgyi misériákról, — aztán egy bíró mondja el tanulságos életitőrténetét. — Végül szerző 5 pontban adja elő javaslatait, melyek a bírói függetlenséget és tekintélyt állandóan fenntartani, a bírónak tisztességes megélhetést és jövöt biztosítani képesek volnának. Akit igazságszűgyünk érdekel — s kit ne érdekelne ez? — bizonyára megzerzi ezt az érdekes olvasmányt, melyről hiszek, hogy általános feltűnést fog kelteni. Justus ezen rőpirat az „Athenaeum” nyomdájából került ki és 50 kr-ért kapható Zilahy Sámuel budapesti könyvkereskedő cégé bizománnyában.

— *Jón a cenzura!* Ugyanazért az újságoknak sietniök kell mentől többet elmondani abból, a mi a szivükön fűkszik. Az „Üstökös” cselekedti is ezt nagy szorgalommal. Előfizetési ára: negyed-évre 2 frt, félévre 4 frt. Az előfizetések legelőszűrűben posta-utalványon küldve, így czimezendők: „Üstökös” — Budapest.”

— *Vörösmarthy összes műve!* cím alatt megindult fűzetes vállalat 11. és 12-ik fűzetei is megjelentek, az előzőkhöz hasonló cinnal és elegáncsiával kiállítva. A mű megrendelhető Budapest. — Mehner Vilmos könyvkiadó.

— *A Magyar Háziaszony.* „Az e cím alatt Budapestben megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdaszszonok országos együletének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 ft, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetheti legelőszűrűben postaltalvány által a „Magyar Háziaszony” kiadóhivatalához Budapestben, váci körút 20. — Mutatványzásnak ingyen küldetnek mindazoknak, ki a kiadóhivatalhoz ezérek — legelőszűrűben levelező lappal — fordulnak.

— *A Pesti Hírlap,* mely ez idő szerint a legelőszűrűbb és legértelmesebb magyar napilap s mely a legkiválóbb publicistákai és szépirodalmi erőkét egyesíti maga körül, melegen ajánljuk a magyar olvasó közönség pártfogásába, mint oly demokratikus lapot, mely nem szolgál egy pártot sem, csak a magyar állam és nemzet ügyét s az, szerint mindenki pártkülönség nélkül élvezheti. A Pesti Hírlap, tekintve nagy terjedelmét — min-

dennap 14—16, vasár- és ünnepnapokon husz-husz önzény s hétfőn és ünnepek után is tizenkét oldalon jelenik meg — ma a legelőszűrűbb lap is. Negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 30 kr.; tehát csak 20 kr-ral drágább, mint a legelőszűrűbb napilap, melyeket terjedelmre négyeszeresen meg felül. Gazdag napirovatain kívül folyton egy vagy két jó regényt közöl; naponta két-három sőt négy társzét hoz; színházi, távirati és napirórovata bővebb, mint a legnagyobb lapoké, melyekkel jól értesültnek dolgában is kiállja a versenyt. Benne a komoly politikus ép úgy megeli a neki való olvasmányt, mint a szépirodalmat kedvelő, kiknek divat-tudósításokkal és hetenkint zene-melléklettel is kedveskedik. Vezetőízeket felváltva: Pulszky Ferenc, Bekács Gusztáv, Török Kálmán, Eötvös Károly, Pesty Frigyes írják; társzét, karcolatait: Mikszáth Kálmán (Carron), Bartók Lajos (Don Pedro), Dr. Kenyő Géza (fel. szerkesztő), Tábori Robert (Columbus), Luby Sándor és Győgyőssy László belmunkatársak s a külmunkatársak közül: Ágai Adolf (Csicséri Bors), Kürthy Emil, Dr. Várdy Antal, Tóth Béla, Dr. Sziklai János, Dr. Radó Antal, Győry Vilmos, Könyves Tóth Kálmán, Sebők Zsigmond, Roboz István, Milkó Izidor, Csáktornyai Lajos, Gabányi Árpád s általán az öregebb és ifjabb írók közül a kiválóbbak szolgálták. Szeptember elsejétől kezdve előfizetőnek azt a különös kedvezményt is nyújtja, hogy ezek minden vasárnap külön négy oldalas zene-melléklet kapnak a laphoz, a legújabb s legjobb zongoradarabokkal, vastag, finom papíra nyomva, úgy hogy azok negyedévenként egy-egy tartalmas zene-albumba lesznek köthetők, mely méltán foglalt helyet művelt családjaik asztalán. A „tisztelet Házból” és „moltás Házból” cím alatt a jeles tollu Mikszáth Kálmán által irt s ország-szerte közkedveltségre kapott országgyűlési karcolatok ezennél időnkint apró művészi rajzok és karrikatúrák fogják meg érdekesebbé tenni. Valóban méltó a Pesti Hírlap a legnagyobb pártolásra. A kiadóhivatal (Budapest, V. Nádor-utca 7. Légrády testvérek) levelező lapon nyilvánítt óhajja mutatványzómatok egy hétig ingyen küld.

Közgazdaság.

A pécsi sertéshizláló és előlegezési társaság üzletszabályzata.

(Folytatás.)

V. Az üzleti felekkel való közlekedés. 65. §. Minden sertés-tulajdonosnak jogában áll — a mennyiben a társaság elegendő helyiséggel rendelkezik — a társasági szállásokban sertéseit a megállapított díjak fizetése mellett elhelyezni, ott hizlalni, eladni és venni, előleget takarmányban vagy készpénzben igénybe venni, a társasági malomban daráltatni, a mázsát használni stb. 66. §. Minden sertés-tulajdonos saját érdekében cselekszik, ha szándékát, hogy sertéseit a társasági szállásokban elhelyezni óhajtja, már előre is a társaság igazgatóságával közli, hogy így helyiség bizon fenntarthatassék. 67. §. Mihelyt a sertés-tulajdonos sertéseit a szállás-területre hajtotta, aláveti magát és személyzetét feltétlenül a társaság üzleti szabályainak s az igazgatóság egyéb rendeleteinek. 68. §. A társaság üzleti szabályait s az igazgatóság rendeleteit a fél és közegei pontosan megtartani kötelesek. 69. §. Joga van a sertés-tulajdonosnak az etetéshez saját embereit használni, saját takarmányával hizlalni, s takarmányát a mennyire a helyiség engedi a szállások felett levő magtárakban elhelyezni. 70. §. A társaság, a tulajdonos kívánságára sertesei mellé etetőt, vagy etetőket rendel, s ezekért a fizetendő díjat a díjzabás szerint felszámítja. 71. §. A sertéseknek fel és elhajtása csak a nappali órákban eszközölhető. 72. §. Etető vályukat, s kádakat a társaság a sertéstulajdonos kívánságára a szállásokba állít, de ezekért a díjzabás szerinti díjakat felszámítja. 73. §. Midőn a sertéstulajdonos sertéseivel a szállásokba jön, köteles a felügyelő által átnyújtott tilrapot kitölteni. Nevezett tilrap a következő rovatokkal bír: 1) a tulajdonos neve s lakhelye. 2) a sertések faja és származása. 3) darab szám. 4) a sertések minősége (kővér, félkővér, sovány, sildő) 5) záradék, hogy a tulajdonos az üzleti szabályzatoknak magát aláveti s ezt lelettel ellátva sajátkezűleg aláírja, vagy megbízottja által aláírja. Az így kitöltött bejelentési lap a raktárnoknak átszolgáltatandó, ki is azt a többi iratokhoz csatolva megőrzi. Ezen bejelentési lap nélkül a társasági szállásokban sertések elhelyezése tilos. 74. §. Elhajtáskor a mázsálási (eladási, elhajtási) lapot töltendő ki, — ha a sertések mázsálási nélkül hajtátának el, e körülmény a mázsálási tilrapon megjegyzendő. 75. §. A bejelentési és mázsálási (eladási, elhajtási) tilrapiok a társaság pecsétjével látandók el. 76. §. Mihelyt a sertések a szállásterületekről elhajtatni rendeltetnek, köteles a tulajdonos a társaság irányában fenálló tartozását kiegyenlíteni, ellenkező esetben a társaság az elhajtást megakadályozza, s követeléseit törvényes uton is érvényesíteni fogja.

VI. Előlegezési üzlet. 77. §. A társaság a felek kívánságára sertéseik fél értéke erejéig, takarmány és készpénzben előleget nyújt. 78. §. Azon sertéstulajdonos, ki a társaságtól előleget felvenni óhajt, kívánságára igazoloi tartozik, hogy a sertések tulajdonát képezik. 79. §. Előleg igénybe vétele esetén a fél egy zálogjegy kötvényt állít ki, melyben a sertéseit kéri zálogul elsőbbségi joggal a felvett összeg erejéig a társaság javára s biztosítására lekötöi s ezen kötvényt sajátkezűleg aláírja, egyidejűleg azonban tartozását váltóval is feleltendő. 80. §. 100 frtnál kevesebb készpénz és 20 méter-mázsálnál kevesebb takarmány előleg nem adatik. 81. §. Előlegek egy hónapnál kevesebb, 3 hónapnál hosszabb időre nem adnak. 82. §. Előlegek utáni kamatok s díjak előre fizetendők, esetleg a kamatok a tőkéhez csatolhatók. 83. §. A sertéseknek a telepekről közvetlen elhajtása előtt, az előlegek s díjak minden esetben visszafizetendők, tekintet nélkül arra, hogy a fizetési

határidő esetleg még le nem járt. 84. §. Az előlegek lefizetése után, a váltók feleknek visszaadnak, a kötvény pedig átlukasztva a társasági számadásokhoz mint okmány csatolandó. 85. §. Azon előleget élvező sertéstulajdonos, ki sertéseit a telepekről részletként hajtja el, köteles az előleget az elhajtás arányában részletenkint visszafizetni. — A részletfizetésekről a társaság a végleszámlálás ideiglenes nyugtát állít ki. 86. §. Részletfizetéseknél kamat megértésnek helye nincs; a kiállított ideiglenes nyugtát végleszámlálás esetében a felek által visszaszolgáltatandók.

VII. A telepeken való adásvézés. 87. §. A társasági sertéstelepeken az adásvézés mindennap reggel 8 órától délig, s délután 2—5-ig az érdekelte feleknek meg van engedve. 88. §. Az adásvézés a feleknek szabad egyezkedésétől függ, akár darabszám átlag, vagy élő súly, akár pedig élet-leszámitással kilogrammonként oszt. ért. pénzben. 89. §. Eladás esetén az eladó egy, a társaság által kiadott tilrapot kitölteni s azt sajátkezűleg aláírni tartozik, — ezen eladási (mázsálási, elhajtási) lapot véte magához veszi, s a mázsálás vagy elhajtás előtt közvetlen a társasági felügyelőnek szolgáltatja át. 90. §. Az élet-leszámitás minden esetben páronként fejezendő ki, s így is értelmezendő. 91. §. Oly adás és vétel, hol a módozatok érthetetlenek, vagy homályosak, érvénytelennek nyilváníttatnak. 92. §. A társaság feleinek a következő eladási módozatot ajánlja: egység ár kilogrammonként, 45 kg. élet és 4% leszámitás. 93. §. Az adásvézés könnyítése céljából, a társasági igazgatóság 1 legfeljebb 2 jó hírnevű alkusznak a közvetítést csak az eladó és vevő jelenlétében, megengedheti. 94. §. Az alkusz díja, ha az adásvézés létrejött, darabonként 10 kr., mely összeget mindig azon fél köteles fizetni, ki az alkusznak a megbízást adta. 95. §. Megbízás nélkül az alkusz az adásvézésbe beiegyedni tilos; azon alkusz, ki magát erővel feltöltni igyekszik, vagy a feleket sérti, a társasági telepekről kitiltatható. 96. §. A társaság, ha az eladó vagy vevőfél írásban megbízza, részükre az adásvévet bizománnyal eszközöl, mely esetben a megbízó fél által a díjzabásban foglalt bizományi díj fizetendő a társasági pénztárba. 97. §. Az adásvézés megtörténtétől az átadásig, ha a felek között más ki nem köttetett volna, minden veszály az eladó terheli. 98. §. Vitás kérdések elintézésére a társaság közbenjárását felajánlja, s ha lehet, a feleket egyezségre bírja. (Vége köv.)

Az Anker élet- és járadék-biztosító társaságnál 1884. augusztus hóban benyújtott összesen 815 bevallás 1,921,270 frt biztosítandó összeggel, és pedig 493 bevallás 1,566,548 frttal halálesetre és 322 bevallás 764,722 frttal életesetre. — Kiállítva lön 497 kötvény 1,084,300 frttal halálesetre és 362 kötvény 883,846 frttal életesetre; összesen tehát 859 kötvény 1,968,147 frttal. A havi bevétel volt 150,775 frt haláleseti díj és 178,861 frt betétekből, összesen: 329,637 frt. Halálesetekről kifizetett 46,744 frt. Ez évben benyújtott 5464 bevallás 12,561,018 frttal és kiállított 5083 kötvény 11,537,061 frttal, ugyanezen időben bevettett 2,352,333 frt; — halálesetekről pedig kifizetett: 478,010 frt. — A társaság működése kezdetétől fogva halálesetekről kifizetett 12,750,569 frt és az 1871—84-ik tölölési társulás (Asszociáció) eredménye 27,028,504 frt volt.

Gabona-árjegyzék.

Pécs sz. kir. városában 1884. évi szeptemb. hó 20-án tartott heti vásárról.	
Buza	jó 7 ft 50 középszerű 7 „ legálábbvaló 6 „ 80
Kétezeres	jó 6 „ 50 középszerű 5 „ 90 legálábbvaló 6 „ 20
Rozs	jó 6 „ középszerű 5 „ 80 legálábbvaló 6 „ 20
Árpa	jó 6 „ középszerű 5 „ 40 legálábbvaló 5 „ 90
Zab	jó 5 „ 70 középszerű 5 „ 40 legálábbvaló 7 „
Kukorica	jó 6 „ 80 középszerű 6 „ 50 legálábbvaló 1 „ 30
Széna	száraz 1 „ szalma „ 90

Nyilt-tér. *)

Könyvnyomdahelyiség-változtatás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, miszerint könyvnyomdátam (előbb ifj. Madarász Endre-féle) a Széchenyi-tér, 12. számú háza, (Nádasy-féle ház) a kir. ügyészség volt helyiségeibe helyeztem át. Midőn ezt a n. é. közönség tudomására hozom, kérem becses pártfogását. Mely tisztelettel Taisz József.

*) Ezen rovat alatt megjelenteként nem vállal felelősséget a szerk.

Hírletek magatok.

Mily gyakran vonakodunk valamely gyógyszer megvételétől, a melyet pedig mindenki magasztal. És ugyan miért van e tartózkodás? Egyzeredien csak azért, mert nem akarunk haszonlatlan kiadást tenni, bármily csekély legyen is az. De hírletek magatok, hogy egy 70 krnyi csekély kiadást lehetett volna-e jobbra fordítani, mint a következő esetben.

„Mintán 12 évig székrekedésben és az ezzel járó fájdalmaiban szenvedtem és sehol segítségem nem találtam, pedig fürdőként is használtam, egészsegem helyreállítását egyedül csak Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsinak köszönöm. Azok használatára és a legjobb egészségemem van, mit ezennel bizonyítok. — Kelt jún. 12-én, az eisen-dorfi úvegkútban, Weissensalz mellett, Csehországban. Baire M. üvegfüvő mester.”

Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsin dobozonként 70 kr-ért a magyarországi gyógyszer-tárakban kaphatók. A labdacsin valódiságára nézve ügyelni kell, hogy a doboz ezimlapja Brandt R. chard névalírásával s a fehér keresztrel vörös mezőben el legyen látva.

Egy fiatal fűszerkereskedőség, ki jelenleg a vidéken van alkalmazva, és már egy nagyobb üzletben is hosszabb ideig működött, — óhajtana egy itteni cézgnél állandó alkalmazást kapni. Szíves megkeresések e lap kiadóhivatalánál.

Kerestetik

egy tevékeny fiatal ember, a ki magát helybeli ügyeknek ki akarja képezni, egy jól bevezetett házi czikk eladására, csekély fizetést és magas jutalekót (prozvizit) szerezhet. Bővebbet e lap kiadóhivatala.

Eladó!

A Mária-utczában, a 31. sz. ház uj minőségben, előnyös feltételek mellett — szabad kézből eladó. (12—1) Hol? megmondja a kiadóhivatal.

NAGY FERENCZ,
lapkiadóhivatal.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő. főmunkatárs.

Hirdetések:

6244 sz.
1884

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a bozsoki alapítv. irodalom végrehajtónak, Müller János vémendi l. végrehajtást szenvedő elleni 48 frt 84 kr. s járuléki iránti végrehajtási ügyében a vémendi 2 sz. tjkv. ben felvett 3 sz. 61. sz. házra s ehhez tartozó kertre az arverést 623 frtban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1884. évi október hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Vémend közösi bíró-lakban megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alul is eladati fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 62 frt 30 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiállított kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságunk 1884. évi június hó 20-ik napján tartott üléséből.

Kiadta:
Visy Pál,
kir. trvszéki jegyző.

68. (1—1)

Olcsó — és — jó!
BUTOROK

irodák, vendég-szobák, ebédlők, háló-termek berendezésére a legfinomabból a legegyszerűbbekig

igen olcsón kaphatók
MÉSZÁROS FERENCZNÉ

butorraktárában

(Király-utca, Schwarz-féle ház), minhogy a tulajdonosnő megszüntetni szándékozik üzletét.

74. (3—1)

Arverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint néhai Istókóvis Magdolna hagyatékához tartozó felső-gyűlési szőlőben levő üres hordók, — számszerint 35 drb 300—700 liter nagyságuk f. hó 30-án d. u. 2 órakor a helyszínen, készpénz fizetés mellett nyilvános árverésen el fognek adatni.

Kelt Pécsen, 1884. évi szeptember hó 26-án.

Dobszay István,
id. zárgondnok.

4. Nyomatott Taizs Józsefnél (ezelőtt Madarász E.)